

[Poul Møller.]

så at vi kan få disse gennemført, inden den nye udskrivningslov skal træde i kraft 1. april.

Den højtærede finansminister var inde på en betragtning over, hvorvidt skatte-trykket her i landet var for højt. Det kan jo ikke undre, om en finansminister ser lidt anderledes derpå, end borgerne i almindelighed gør, og det undrer slet ikke, at netop den nuværende højtærede finansminister ser anderledes på det, end vi andre gør. Vi har i hvert fald den ganske bestemte opfattelse, at beskatningen nu har en sådan højde, at det går ud over initiativet og arbejdslysten og arbejdsglæden i det danske folk, hvis skattetryk-
ket skal blive større, og at de indkomststigninger, vi har haft i 1959, med en uændret udskrivningslov vil omsætte sig i øgede statsindkomstskatter og kommunale indkomstskatter i det kommende skatteår. Dette vil efter vor opfattelse på en højst skadelig måde nedsætte den arbejdslyst, som vi har brug for mere end nogen sinde, nu da vi er på vej ind i de syv, og det vil påvirke omkostningerne over pristalsmekanismen.

Den højtærede finansminister stillede mig det spørgsmål, hvorfra vi vidste, at forbrugsafgifterne også ville stige i 1960. Ja, for det første ved vi det ud fra den erfaring, vi har gjort gennem de sidste 5-6 år, hvor disse forbrugsafgifter har været i en fortsat stigning. Dernæst ved vi det som følge af, at der endnu ikke er noget tegn på, at forbruget vil falde i det kommende år; derfor vil også forbrugsafgifterne stige. Endelig ved vi det da fra finanslovsforslaget, som jo også indeholder stigende forbrugsafgifter. Og vi kan føje til, at når den højtærede finansminister budgetterer med stigende forbrugsafgifter, så har vi en meget, meget lang erfaring for, at disse er sat betydeligt i underkanten, og at de vil vise sig at blive meget større, når det kommer til stykket.

Den højtærede finansminister vil jo uden videre give mig ret i, at det må være således i folketinget, at vi må skønne, når vi skal fastlægge beskatningen for det kommende år. Det må vi alle gøre, det må den højtærede finansminister også gøre. Når han skal udarbejde sit skatteudskrivnings-

forslag, må han også skønne over de forventede forbrugsafgifter og toldindtægter i det kommende år. Og jeg vil tro, at den højtærede finansminister allerede nu skønner, at forbrugsafgifterne og toldindtægterne vil blive større i det kommende år, end han skønnede, da han i november fremsatte forslaget til finanslov for 1960-61. Jeg vil i hvert fald gerne stille dette spørgsmål til den højtærede finansminister, om han ikke er overbevist om, at disse indtægter vil gå ind med et større beløb, end han regnede med, da finanslovsforslaget blev udarbejdet, og jeg vil gerne føje den bemærkning til, at så vidt jeg kan skønne efter de oplysninger, vi har, vil Den økonomiske Årsoversigt, når den foreligger her i tinget, indeholde en sådan opvurdering af indkomsterne for det kommende år.

Med hensyn til statsoverskuddet siger den højtærede finansminister, nærmest som om det er lidt dristigt af os, at vi vil gøre vold på dette statsoverskud, at det jo er et resultat af regeringens finanspolitik. Skulle vi ikke lade den snak fare, for det tror den højtærede finansminister jo ikke selv på. I hvert fald må man så sige, at det er et utilsigtet resultat af regeringens finanspolitik, for jeg har endnu ikke hørt, at denne regering på det tidspunkt, hvor vi fastlagde skatten, har sagt, at formålet hermed var at få et stort, betydeligt statsoverskud ud over statens drifts-, anlægs- og almindelige finansieringsudgifter. Man har villet have balance. Det fremgår da også af de skøn, som er forelagt for folketinget. For det finansår, vi er i, skønnede man, at der ikke ville blive dækning på statsfinanserne for hele finansieringsbehovet, men at staten måtte optage lån for at dække sit finansieringsbehov. Resultatet er imidlertid blevet, at der er opnået dækning ikke blot for drifts- og anlægsudgifter, men også for hele finansieringsbehovet, og at der tilmed er et overskud. Set i forhold til de skøn og i forhold til de lovforslag, man har forelagt det høje ting, har det i hvert fald været en utilsigtet virkning af regeringens finanspolitik. Har det ikke været en utilsigtet virkning, har man villet have dette store overskud, så har man i hvert fald ikke givet det høje ting de oplysninger, som tinget havde krav på at få, inden skatterne blev fastsat for det finansår, vi er i.